

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Pauperes esse non tantùm amicos, sed etiam fratres & familiares
Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

pro mercede est? Longè alia seruitus est Mundi & diuitiarum, ea enim facit ex amicis seruos. Ita enim contigit Dauidi, cui ob illustres de Amalecitis, de Gessuri, de Gerzi, relatas victorias, rex Gethaus, vt aliquam grati animi significationem exhiberet, dixit: *Erit igitur mihi seruus sempiternus.* O ingratum regem! ô barbaram aulam! Ergône ob tot labores, ob tanta pericula contempta, ob hostes debellatos, ob spolia & gloriam à tantò amico relatum, seruitus promittitur, eaque *sempiterna*? Autumabam cum Dauide spolia & prædas, titulos & honores diuidendos: expectabam coronas & triumphos: censebam amicitiaæ fœdera ineunda: sed, vt video, pro tot meritis, seruitus stabilitur, & seruitus diuturna, immo *sempiterna*. Ita nimirum oleum & operam perdit, quicumque mundo industriam, laborem, sanguinem, vitam impendit, & hinc nimis verè seruit. At non ita Christo seruitur: eum, qui domo, agro, alijsque, quæ possidebat, relictis, sequitur, de seruo fit amicus, cui Dominus omnia communicat, consilia, arcana, ipsum regnum cælorum, atque æternorum bonorum hæreditatem; quia amicorum communia sunt omnia. Vsq̄ue aded, vt eos Christus etiam suos *coheredes* esse patiatur. Quid ni *coheredes*, si & fratres dignatur appellare?

1. Reg. 27. 16.

Rom. 8. 17.

Dignatur autem pauperes ita appellare, immo dignabitur ita appellare, coram vniuerso mundo, tunc cum venerit in maiestate vniuersum mundum iudicaturus. Cum enim interrogabunt iusti: *Domine, quando te vidimus esurientem, & pauimus te? sitientem, & dedimus tibi potum? &c.* respondens rex dicet illis: *Amen dico vobis, quàm diu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Minimi sunt pauperes, miserum & plebeium genus. Hos rex ille, cum summo apparatu & pompa veniens, *fratres* suos vocabitur, cum nihil regio splendori sit magis aduersum, quàm habere *fratres* fame atque egestate pressos; regis *fratres*, regios, atque victu, vestituque claros esse oporteret. Eruditè Origenes: Quid ais? si fratres tui sunt, quomodo minimos appellas? *Immo verò idèo fratres, quia humiles, quia pauperes & abiecti. Hos enim maximè ad fraternitatem conuocat suam, quia ignoti & despicabiles sunt.* Cum enim se ipsos, propter Christum, despexerint, abiecerintque, digni sunt, qui à Christo extollantur. Hæc iusticia est, vt nos humiliemus

II.

Matth. 25. 37.

Origen. traç. 34 in Matth.

Z z cum

- cum & Dominus baptismum petens à Ioanne, præ reuerentia, cunctante, dixerit: *sine modo: sic enim docet nos implere omnem iustitiam*: prudentia autem est, fugere iniquitatis occasionem. Hinc
- Matth. 3. 15. Propheta ait: *Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem; propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo latissia, præ consortibus tuis*. Per unctio-
- Psal. 4. 48. nem regnum dabatur Hebræis. Regem igitur constituit Deus, quem ideò ungit, quia videt, diuitijs abiectis, fugere periculum iniquitatis, & diligere iustitiam humilitatis: unde *præ consortibus*, qui paupertatem non amant, ungitur; sicut & Christus unctus est *præ consortibus*, ac fratribus suis; etsi enim & hi regno inaugurati sint, Christi tamen principatus est diuiniore fastigij. Itaque pauperes non solum sunt amici, sed etiam fratres, sed *coheredes* Christi, immo & reges, & quidem tales reges, ut eis semper maiorem exhibuerit & amicitiam, & familiaritatem. Quod ostendit vel cum ipse reus ageretur, ante Caipham principem sacerdotum constitutus. Tunc enim cum & iudex, & omne concilium, & duo falsi testes multa contra eum molirentur, *surgens princeps sacerdotum* ait illi: *Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur? Iesu tacebas*. Atque postea etiam ante Pilatum cum accusaretur à principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. Immo urgente Pilato & dicente: *Non audis, quanta aduersum te dicunt testimonia? non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur preses vehementer*.
- Matth. 16. 61. Quin & ad Herodem à Pilato missus, tacuit. *Erat enim Herodes cupiens ex multo tempore videre eum, eò, quòd audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat*. En quantis dominis, & potestatem iudiciariam in eum habentibus non dignatus est lo-
- Matth. 27. 12. qui? at pauperulo latroni, & in cruce pendenti, ipse in cruce pendens, quàm primùm audiit: *Domine, memento mei, cum ueneris in regnum tuum*, illicò respondit: *Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso*. Nimirum *cum simplicibus sermocinatio eius*; quia isti apud eum sunt nobiles, isti eius sunt dynastæ, isti eius amici, fratres, reges; sæcus ac in sæcularibus aulis fieri consuevit, ubi Principes cum principibus, purpurati cum purpuratis, cum torquatis, & nobilitate claris tantum volunt sermones miscere. Alios nobiles habuit Christus cum quibus est locutus, cum piscatoribus, cum
- Luc. 23. 10. Zachæo,
- Luc. 23. 43.
- Prou. 3. 23,

Zachæo, Matthæo & publicanis pœnitentiam agentibus, cum lachrymante Magdalena; immo cum cæcis, & leprosis in via mendicantibus; quin & cum ipso latrone veniam petente fuit sermocinatio eius. De quo Arnoldus Carnotensis, *Modò*, inquit, *ulterò eloquitur, qui paulo antè ad Herodis & Pilati inquisitiones conticuit; curiositatem & fastum tumentium hominum aspernatus; pauperes spiritu de patibulo edocet.* Adeò chari sunt Seruatori, quibus argentum non est charum.

Hinc non solum Christus & Apostoli, verè etiam alij, post eos, amplexi sunt, ingenti numero, ardenti studio paupertatem. Nam in primitiua Ecclesia multi proprietatem & dominium abdicauerunt, etiam ex voto, *nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliud suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia.* Quod sanè fecerunt primi Christiani Hierosolymis dumtaxat, atque ex consilio, non præcepto, ut voluerunt hæretici veteres, ab amulatione, vitæ Apostolicæ *Apostolici* dicti, quos, tempore D. Augustini, secutus est Pelagius, & nunc Anabaptistæ. Contra quos apertè restatur S. Paulus, & S. Ioannes, in alijs Gentium prouincijs, quibus prædicabat Paulus, Christianos, proprias opes & fundos possedisse: nam ex ijs collectas fieri, pro pauperibus Hierosolymitanis, iubebant. Interim multi fuerunt, posteris sæculis, qui heroicum illud Hierosolymitarum exemplum sequebantur. Audierunt enim à Christo & Apostolis illam beatitudinem primo loco collocatam: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnũ celorum.* Et quidem post sæculum martyrum (qui utique & ipsi opes contempserunt, cum & sanguinem & vitam ipsam pro Christo profuderint) quod fuit ante Constantinum Imperatorem, postea sub Constantino, in pace Ecclesiæ, successit sæculum Monachorum & Anachoretarum, quorum dux & antesignanus fuit S. Antonius. Huius vitam à se concinnatam S. Athanasius secum Romam detulit; eaque multos Romanos diuites & potentes ita commouit, ut eam & ipsi vellent imitari. Inter quos prima fuit Marcella, teste S. Hieronymo. Quæ ut, per spontaneam paupertatem, terrenarum rerum, amore extincto, diuino rerumque cælestium amori locum faceret, etiam sibi dictum putauit, quod postea ad Hedibiam D. Hieronymus in hæc verba scripsit, *Vis esse perfecta, & in primo stare fastigio*

Arnold. Carnot. de 7. verbis Domini in cruce.

III.

Act. 4. 32.

1. Cor. 8. & 9.
1. Ioan. 3. 17.

Matth. 5.

S. Hieron. in Epitaphio S. Marcellæ.

Idem ep. 150. ad Hedibiam,

Z 3

dignita-